

Grondslag

[tekst Ymkje de Boer]

Kundig ploegt de boer het eerste land om van dit jaar.
De mooiste zaden uit de winterschuur liggen al klaar.
Nu nog de beloofde zomerregen,
zonnestralen en Gods zegen.

Moedig slaat de pionier de spijker in het hout.
Hij werkt alleen en heeft het warm, zijn hemd wit van het zout
Weerstaat zijn huis de eeuwigheid
of raakt hij 't voortijdig kwijt?

Plechtig wordt een graf gedolven voor de dode vrouw.
Ze was al oud, de dagen moe en kende geen berouw.
Zij vindt haar rust straks in mijn schoot,
bron van leven, huis van dood.

Wie op zoek is naar de allerlaatste zekerheid
bied ik een veilig fundament, want het is een feit
dat als het vuur gedoofd is, water damp en lucht vergaan,
al wat rest de aarde is – grond van het bestaan.